

Kesän alkaessa

Suuvirsi on soinnut kirkoissa ja kouluissa. Kesä on siis saapunut. Koululaiset ovat saaneet kevättodistuksensa. Osa on tyytyväinen arviointiin, osa vähemmän tyytyväinen. Olen paljon ajatellut sitä, kuinka osaisimme nähdä lapsen tai nuoren laajemmin kuin vain numeroiden valossa. Kouluarvosanat eivät ole ihmisarvon mittari. Lapsilla ja nuorilla on paljon vahvuuksia, jotka eivät näy kouluarvosanoissa. Jokainen lapsi ja nuori on täyden kympin tyyppi. Olen sanonut aina omille nuorille, että teet vain parhaasi ja se riittää. Jos he ovat itse tyytyväisiä suoritukseensa niin on myös äiti.

Ympäriällä näemme sodan kauhua, ihmisten kärsimystä ja pahoinvointia. Tuntuu, että maailma on myllerryksessä. Emme voi tietää mitä kaikkea kuormaa kukin meistä kantaa. Entäpä jos tekisimme toisen kuorman hiukan kevyemmäksi kantaa? Jos esimerkiksi alentamisen sijaan korottaisimme, pilkkaamisen sijaan kehuisimme, valittamisen sijaan ymmärtäisimme. Jokin pieni ystävällinen katse, hymy tai ele. ”Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain” (Gal. 6:2).

Olen nähnyt joskus huonetauluna Raamatun tekstin: ”Toinen toisenne kunnioittamisessa kilpaillaa keskenänne” (Room. 12:10). Tuo lause säväyttää. Mitä toisen ihmisen kunnioittaminen tarkoittaa? Kunnioitus on ihmissuhteiden perusarvo, joka tarkoittaa toisen ihmisen arvostamista, kuuntelemista ja ymmärtämistä, vaikka toisen mielipiteet eivät miellyttäisi. Vuorovaikutustilanteissa voi antaa kiitosta, löytää hyvät puolet ja vahvuudet. Se koituu lopulta kaikkien hyväksi.

Miia Tilsala, Orimattilan seurakunnan kanttori